

Примітки до фінансової звітності
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ІНТЕР ВЕЙ КАПІТАЛ»

за період, що закінчився 31 грудня 2025 року

У цих пояснювальних примітках наводиться додаткова інформація, розкриття якої вимагається Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» № 996-XIV від 16.07.1999 року, із змінами і доповненнями, і Міжнародними стандартами фінансової звітності, і яка не міститься у формах фінансової звітності станом і за період, що закінчився 31 грудня 2025 року: Баланс (Звіт про фінансовий стан) станом на 31.12.2025 р., Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2025 рік, Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2025 рік, Звіт про власний капітал за 2025 рік.

1. Загальна інформація

Повна назва Товариства	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ІНТЕР ВЕЙ КАПІТАЛ» (далі по тексту – ТОВ «ІНТЕР ВЕЙ КАПІТАЛ», Товариство).
Скорочена назва Товариства	ТОВ «ІНТЕР ВЕЙ КАПІТАЛ».
Організаційно-правова форма Товариства	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
Ознака особи	Юридична
Форма власності	Приватна
Код за ЄДРПОУ	40890026
Місцезнаходження:	Україна, 49000, м. Дніпро, вул. Січеславська Набережна, 49-А.
Дата державної реєстрації	Дата запису: 11.10.2016
Ліцензії	Надання послуг з факторингу дата видачі Ліцензії 13.11.2018 року (безстроково) згідно Розпорядження Нацкомфінпослуг № 1983; Надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту дата видачі Ліцензії 13.11.2018 року (безстроково) згідно Розпорядження Нацкомфінпослуг № 1983.
Основні види діяльності КВЕД:	64.92 Інші види кредитування (основний); 64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н.в.і.у.

ТОВ «ІНТЕР ВЕЙ КАПІТАЛ» не має дочірніх підприємств, філій, представництв та інших відокремлених підрозділів.

2. Економічне середовище, в якому Товариство проводить свою діяльність

В країні продовжує діяти військовий стан. Бойові дії ведуться майже по усій лінії сходу, південного сходу та на півдні. Російські війська продовжують наносити ракетні удари по території України за лінією фронту, спричиняючи загибель людей та завдаючи руйнації цивільній та критичній інфраструктурі, житловим комплексам, майну громадян та економіці.

Ключовим завданням внутрішньої політики було переведення національної економіки на військові рейки, створення ефективної моделі мобілізації та перерозподілу ресурсів економіки для максимально можливого задоволення потреб військово-оборонного комплексу та Збройних сил.

Україна зберегла незалежність. Сформована коаліція країн – партнерів України допомогла вистояти на фронті та зберегти фінансову стабільність в економіці.

Незважаючи на колосальні втрати людських життів, виробничого потенціалу країни, шкоду, завдану критичній та соціальній інфраструктурі, економіка країни продовжує функціонувати як цілісна система, а уряд зберігає повноту влади і всі можливості для ухвалення та реалізації політичних рішень.

Економіка відновлюється в міру можливостей. Падіння виробництва вдалося припинити, налагоджуються нові технологічні процеси, продовжується конверсія реального сектору, відновлений морський транспортний коридор.

Після падіння на 28,8% у 2022 році, економіка відновилася на 5,5% у 2023 році. За підсумками 2024 року зростання ВВП склало всього 2,9% рік до року — менше за очікування. Економічне відновлення поступово сповільнюється.

У 2025 році реальний ВВП зріс на 1,8%. Більшість прогнозів передбачали кращі результати (середня оцінка неурядових аналітиків – +2% у 2025 р.). Відновлення економіки було гіршим через російські обстріли української енергетики.

У IV кварталі 2025 року реальний ВВП зріс на 3,0% р/р або на 0,7% порівняно з попереднім кварталом (у сезонно скоригованому вимірі).

Позитивно на відновлення економіки у IV кварталі сприяло збирання врожаю пізніх культур, зокрема кукурудзи. Це активізувало експорт та підтримало вантажні перевезення.

Підтримували економіку і бюджетні видатки, сезонний сплеск яких наприкінці року виявився значним. Споживчий попит також зберігався стійким, було зростання у роздрібній торгівлі. Це, зокрема, завдяки прискоренню зростання реальних зарплат на тлі послаблення інфляційного тиску.

3 Головні перешкоди: енергетика, кадри та інфляція

Протягом року бізнес стикався з комплексом викликів, які суттєво трансформували операційне середовище:

Енергетичний дефіцит: У листопаді 2025 року обмежений доступ до електроенергії вперше за рік повернувся до списку трьох головних проблем для підприємств. Брак енергоресурсів став критичним фактором, що гальмував виробничі цикли.

Криза на ринку праці: Нестача робочої сили залишається стабільно гострою проблемою. Ситуація погіршилася восени, коли значна частина чоловіків віком 18–22 років скористалася правом на виїзд з країни. У Мінекономіки зазначають, що високе безробіття при цьому має структурний характер — існує значний розрив між навичками шукачів та реальними потребами роботодавців.

Валютний тиск та собівартість: Девальвація гривні щодо євро призвела до здорожчання імпоротної сировини та матеріалів. Це змусило компанії переглядати ціноутворення на фоні логістичних складнощів та загального зниження попиту на деяких ринках. гідно з аналітичним звітом Інституту економічних досліджень та політичних консультацій (ІЕД), цей результат міг бути значно вищим, проте економічну динаміку стримували цілеспрямовані атаки росії на критичну інфраструктуру: об'єкти газовидобутку, електромережі, залізничні вузли та морські порти.

Наприкінці 2022 і впродовж усього 2023 року темпи інфляції вдалося опанувати завдяки стабілізації економічної ситуації, грамотним діям НБУ та відмові від фінансування бюджету шляхом друку гривні. На сповільнення інфляції також вплинули рекордні врожаї 2023 року. Втім, у 2024 році інфляція стала знову пришвидшуватися, досягнувши свого піку у травні 2025 року. Відтоді інфляція знову сповільнюється.

Попри значні руйнування в енергетиці, ціни не зростають різко. У січні 2026 року вони підвищилися на 0,7% (після 0,2% у грудні та 0,4% у листопаді). У річному вимірі інфляція сповільнилася із 8% у грудні до 7,4% у січні. Це відповідає прогнозу НБУ на 2026 рік.

Основу відновлення склали капітальні видатки зведеного бюджету (зростання на 17,3% до 2024 р.) та активне фінансування через міжнародну допомогу.

Відбулося зниження товарного експорту, водночас імпорт товарів перевищив \$60 млрд, що на 17,5% більше, ніж за 9 місяців 2024 року.

Близько 50% компаній працювали офлайн, 24% — гібридний формат, 10% — віддалено.

Драйвери стійкості: агросектор, ОПК та споживання

Попри негативні фактори, кілька секторів забезпечили позитивну динаміку ВВП:

Аграрний сектор: Всупереч песимістичним прогнозам, урожай зернових у 2025 році виявився досить успішним. Це допомогло нівелювати загальний негативний вплив сільського господарства на показники ВВП, хоча реальний експорт просів через відсутність минулорічних залишків.

Промисловість та ОПК: Оборонні замовлення стали потужним стимулом для машинобудування. Паралельно з цим розвивалася металургія, що жила високим внутрішнім попитом на металопродукцію.

Споживчий ринок: Реальні доходи громадян зростали завдяки індексації пенсій та підвищенню зарплат у приватному секторі. Це підтримало роздрібну торгівлю, особливо в сегменті непродовольчих товарів.

Структура попиту та державні витрати

З боку попиту основними рушіями були кінцеве споживання домогосподарств та інвестиції в оновлення потужностей, що призвело до активного зростання імпорту. Державне споживання продовжувало збільшуватися, але переважно за рахунок фінансування закупівель сучасного озброєння.

Очікування на 2026 рік

Сподівання на потужний інвестиційний імпульс від програми Ukraine Facility, страхування військових ризиків та надання державних гарантій у 2025 році не справдилися у повному обсязі. Ці очікування тепер перенесені на 2026 рік.

Швидкого досягнення миру у 2026 році очікувати навряд чи варто, тому висока невизначеність і безпекові виклики супроводжуватимуть економіку й надалі. Прогноз щодо темпів зростання реального ВВП у 2026 році залишається в межах трохи вище 2% (за даними ІЕД).

Головні виклики 2026 року

У січні 2026 року український бізнес продовжив працювати в умовах воєнних ризиків та енергетичних обмежень. За результатами 45-го щомісячного опитування Інституту економічних досліджень (ІЕД), проведеного серед 491 промислового підприємства, перелік ключових перешкод розвитку загалом не змінився, однак окремі проблеми посилюються.

1. Брак робочої сили

Найбільшою проблемою для бізнесу залишається дефіцит кадрів – на це вказали 60% опитаних (у грудні – 62%). При цьому складніше знайти саме кваліфікованих працівників: про такі труднощі повідомили 52,6% компаній. Дефіцит некваліфікованого персоналу відчувають 32,5% підприємств.

2. Небезпечні умови роботи

Другою за значущістю перешкодою залишаються безпекові ризики – 54% респондентів назвали небезпечні умови роботи серйозною проблемою (проти 57% у грудні).

Особливо гостро це відчувають підприємства у прифронтових та центральних регіонах. Понад 80% компаній у Запорізькій, Дніпропетровській, Одеській, Житомирській, Черкаській та Вінницькій областях вважають фактор безпеки суттєвою перешкодою для ведення бізнесу.

3. Перебої з електро-, водо- та теплопостачанням

На третій позиції – проблеми з енергопостачанням, які в січні відзначили 48% опитаних (42% у грудні). Через відключення електроенергії у грудні 60% підприємств тимчасово зупинили роботу.

27% не працювали 1-10% робочого часу;

25% – 11-25%;

7% – 26-50% часу.

Лише 5% компаній не зазнали відключень, а 35% змогли працювати безперервно.

Середні втрати робочого часу становили 10%. Найгірша ситуація – у Дніпропетровській області (36% втрат), Житомирській (25%), Волинській (20%), Запорізькій (19%) та Києві (11%).

4. Зростання цін на сировину

Четверте місце посідає подорожчання сировини, матеріалів та товарів – 45% підприємств назвали це суттєвою перешкодою (проти 42% у грудні).

5. Зменшення попиту

Проблему скорочення попиту на продукцію та послуги відзначили 21% бізнесів. Показник незначно зріс порівняно з попереднім місяцем.

6. Логістичні труднощі

Про складнощі з перевезенням сировини або готової продукції повідомили 21% підприємств (+5 відсоткових пунктів). Це свідчить про посилення логістичних ризиків.

3. Загальна основа формування фінансової звітності

Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 22 січня 2026 року. Учасники Товариства та інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансову звітність Товариства за рік, що закінчився на 31 грудня 2025 року, складено відповідно до вимог Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), та чинного законодавства України. Для складання фінансової звітності за МСФЗ застосовуються МСФЗ, чинні для фінансової звітності за періоди, що починаються з 01.01.2025 р., офіційний переклад яких оприлюднений на веб-сайті Міністерства фінансів України у порядку, визначеному законодавством України.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Фінансова звітність Компанії охоплює період, який починається 01 січня та закінчується 31 грудня 2025 року та складається з наступних компонентів: Звіт про фінансовий стан на кінець року; Звіт про прибуток чи збиток та інший сукупний дохід за період; Звіт про зміни у власному капіталі за період; Звіт про рух грошових коштів за період; Примітки до фінансової звітності, включаючи опис суттєвих облікових політик.

Фінансова звітність складена стосовно одного суб'єкта господарювання на основі даних бухгалтерського обліку згідно з вимогами МСФЗ на основі історичної собівартості, крім оцінки фінансових активів, які відображені за амортизованою або справедливою вартістю відповідно до МСФЗ 9 "Фінансові інструменти".

Згідно п. 5 статті 12¹ Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" підприємства, які для складання фінансової звітності застосовують міжнародні стандарти, складають і подають фінансову звітність органам державної влади та іншим користувачам на їх вимогу в порядку, визначеному цим Законом, на основі таксономії фінансової звітності за міжнародними стандартами в єдиному електронному форматі, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері бухгалтерського обліку та аудиту. Станом на дату випуску цієї фінансової звітності таксономію UA XBRL МСФЗ 2024 року ще не опубліковано. У зв'язку з введенням воєнного стану в Україні Законом №2115-IX передбачено, що, зокрема, юридичні особи подають фінансові, аудиторські звіти та будь-які інші документи, подання яких вимагається відповідно до норм чинного законодавства в документальній та/або в електронній формі, протягом трьох місяців після припинення чи скасування воєнного стану або стану війни за весь період неподання звітності чи обов'язку подати документи. Керівництво Компанії планує підготувати пакет звітності у форматі iXBRL та подати після того, як з'явиться технічна можливість це зробити.

Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Функціональна валюта та валюті звітності – гривня. Одиниця виміру – тисячі гривень (в цілих), якщо не зазначено інше.

Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається період, що дорівнює календарному року, який починається 01 січня та закінчується 31 грудня 2025 року.

Нові та переглянуті стандарти

Із 01 січня 2025 року набули чинності зміни до наступних МСФЗ

Зміни до МСБО 21 “Вплив змін валютних курсів” – “Відсутність конвертованості”. Раннє застосування дозволено.

Зміни стосуються визначення конвертованої (обмінюваної) валюти. Стандарт доповнено визначенням, що таке конвертована валюта, настановами, як визначити чи є валюта конвертованою, як визначити спот-курс, якщо валюта не є конвертованою, та як розкрити це у фінансовій звітності.

Необхідно визначити, чи обмінюється валюта на інші. Якщо валюта не є конвертованою/обмінюваною, суб'єкт господарювання оцінює спот-курс та розкриває інформацію, яка дає змогу користувачам фінансової звітності зрозуміти, як валюта, що не обмінюється на іншу валюту, впливає або очікується, що впливатиме, на фінансові результати діяльності, фінансовий стан та грошові потоки суб'єкта господарювання.

Для досягнення цієї мети суб'єкт господарювання розкриває інформацію про:

- а) характер і фінансові наслідки того, що валюта не є конвертованою;
- б) використаний(і) спот-курс(и);
- в) процес оцінки;
- г) ризики, на які наражається суб'єкт господарювання через те, що валюта не є конвертованою.

Ці зміни не впливають на Товариство.

Зміни до МСФЗ 7 “Фінансові інструменти: розкриття інформації” та МСФЗ 9 “Фінансові інструменти”: “Зміни до класифікації та оцінки фінансових інструментів”.

Унесені зміни стосуються вимог щодо здійснення розрахунків за фінансовими зобов'язаннями за допомогою системи електронних платежів та оцінки договірних характеристик грошових потоків фінансових активів, у тому числі тих, що пов'язані з екологічними, соціальними та управлінськими аспектами (ESG).

Крім того, змінено вимоги до розкриття інформації щодо інвестицій в інструменти власного капіталу, що призначені як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід, додано вимоги до розкриття інформації для фінансових інструментів з умовними характеристиками, які не стосуються безпосередньо основних кредитних ризиків і втрат.

Ці зміни не матимуть впливу на Товариство.

“Щорічні вдосконалення стандартів бухгалтерського обліку за МСФЗ” – том 11, які набувають чинності для річних періодів, що починаються з 01 січня 2026 року. Раннє застосування дозволено.

Зміни є незначними, проте суб'єктам господарювання необхідно розглянути ступінь впливу, щоб переконатися, чи призводять вони до зміни в обліковій політиці.

Ці зміни вносяться до:

МСФЗ 1 “Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності”.

Зокрема внесено зміни до МСФЗ 1 для забезпечення їх відповідності вимогам МСФЗ 9 “Фінансові інструменти” (далі – МСФЗ 9), додано перехресні посилання для підвищення зрозумілості МСФЗ 1.

Відповідно до внесених змін суб'єкти господарювання не повинні відображати у своєму першому звіті про фінансовий стан за МСФЗ будь-яких відносин хеджування, які не відповідають критеріям обліку хеджування за МСФЗ 9;

МСФЗ 7 “Фінансові інструменти: розкриття інформації”.

Зміни стосуються розкриття інформації, пов'язаної з визнанням різниць між ціною операції та справедливою вартістю на дату первісного визнання. Зміни внесені для узгодження формулювання положень Керівництва щодо впровадження МСФЗ 7 “Фінансові інструменти: розкриття інформації” з відповідними положеннями МСФЗ 7 та поняттями МСФЗ 9 і МСФЗ 13;

МСФЗ 9 “Фінансові інструменти”.

Зміни стосуються припинення орендарем зобов'язань з оренди відповідно до вимог МСФЗ 9. Також з деяких положень МСФЗ 7 виключено термін "ціна операції" для усунення невідповідностей між МСФЗ 7 та МСФЗ 9, МСФЗ 15;

МСФЗ 10 "Консолідована фінансова звітність".

Зміни внесені з метою усунення невідповідності між параграфами МСФЗ 10, щоб уточнити, що відносини, які описані в параграфі Б74, є лише одним із прикладів обставини, за якої потрібно застосовувати судження, щоб визначити, чи діє сторона як фактичний агент чи ні;

МСБО 7 "Звіт про рух грошових коштів".

Зміна полягає в оновленні термінології МСБО 7 "Звіт про рух грошових коштів" щодо грошових потоків, пов'язаних з інвестиціями в дочірні, асоційовані та спільні підприємства.

Нові стандарти, що набирають чинності з 01 січня 2027 року

МСФЗ 18 "Подання та розкриття інформації у фінансовій звітності"

Новий стандарт бухгалтерського обліку МСФЗ 18 "Подання та розкриття інформації у фінансовій звітності" (далі – МСФЗ 18) замінює МСБО 1 "Подання фінансової звітності".

МСФЗ 18 встановлює вимоги до подання та розкриття інформації у фінансовій звітності загального призначення (фінансовій звітності) з метою забезпечення надання доречної інформації, яка достовірно відображає активи, зобов'язання, власний капітал, доходи та витрати суб'єкта господарювання. Упровадження МСФЗ 18 не вплине на чистий прибуток суб'єкта господарювання, а лише змінить спосіб подання результатів у звіті про сукупний дохід і в примітках до фінансової звітності.

МСФЗ 18 стандартизує формати подання фінансових результатів, усуваючи розбіжності, які раніше ускладнювали порівняльний аналіз фінансових результатів між різними компаніями, та вводить термін "операційний прибуток" як важливий показник для оцінки операційних результатів. Стандарт вимагає від компаній чітко розподілити доходи та витрати за такими категоріями, як операційна, інвестиційна та фінансова, з урахуванням наявності особливих видів основної діяльності. Новий стандарт визначає та вимагає від суб'єктів господарювання розкривати показники ефективності, визначені керівництвом (управлінські показники ефективності), за якими має бути розкрита інформація про їх узгодження / звірку з найбільш прямо порівнюваними проміжними підсумками фінансових результатів, подання яких вимагається МСФЗ 18, і в складі фінансової звітності будуть підлягати обов'язковому аудиту.

Стандарт також установлює вдосконалені вимоги стосовно агрегування та дезагрегування інформації в основних фінансових звітах та/або примітках.

МСФЗ 18 спрямований на підвищення якості поліпшення якості звітності суб'єктів господарювання, підвищення рівня довіри з боку інвесторів та інших користувачів, узгодженості інформації для здійснення аналізу та порівняння. Суб'єктам господарювання необхідно розпочати вивчення та підготовку до звітування за новим стандартом, насамперед із визначення оцінки впливу, перегляду облікової політики, агрегації даних, адаптації систем і процесів для підготовки фінансової звітності.

МСФЗ 19 "Дочірні підприємства, що не є підзвітними громадськості: розкриття інформації". Дозволяється дострокове застосування.

МСФЗ 19 дає змогу спростити процеси звітування для дочірніх компаній, що перебувають у сфері застосування МСФЗ 19, зменшуючи витрати та зберігаючи корисність фінансової звітності для її користувачів.

МСФЗ 19 дає змогу дочірнім компаніям складати лише один комплект звітності для задоволення потреб як материнської компанії, так і потреб власних користувачів фінансової звітності, зменшує вимоги до розкриття інформації дочірніх компаній.

Дочірня компанія має право застосовувати МСФЗ 19, якщо:

- дочірня компанія не є публічно підзвітною / підзвітною громадськості (тобто її боргові зобов'язання чи інструменти власного капіталу не перебувають в обігу на публічному ринку або в процесі випуску для обігу на публічному ринку) та не є фінансовою установою; і
- проміжна або кінцева материнська компанія складає консолідовану фінансову звітність, яка доступна для публічного використання та відповідає вимогам МСФЗ.

У зв'язку із введенням МСФЗ 19 вносяться зміни до інших стандартів бухгалтерського обліку МСФЗ.

Товариство не прийняло рішення щодо раннього (дострокового) застосування нових стандартів і змін, але вважає, що вони не матимуть суттєвого впливу на фінансовий стан і результати його діяльності. фінансову звітність.

Стандарти зі сталого розвитку

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.10.2024 № 1015-р схвалено Стратегію запровадження підприємствами звітності із сталого розвитку (далі – Стратегія).

Метою Стратегії є запровадження подання підприємствами звітності зі сталого розвитку до 2030 року, що забезпечить адаптацію національного законодавства України до законодавства Європейського Союзу (далі – ЄС), сприятиме доступу українських підприємств до міжнародних ринків капіталу та залученню іноземних інвестицій.

На сьогодні в законодавстві України відсутні вимоги щодо складання та подання Звіту про сталий розвиток, проте питання перебуває на стадії опрацювання, тому Товариство планує розпочати підготовчу роботу щодо вивчення та аналізу інформації, необхідної для складання Звіту про сталий розвиток.

4. Суттєві положення облікової політики

Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, та справедливої вартості або амортизованої собівартості окремих фінансових інструментів, оцінюваних за амортизованою або справедливою вартістю відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка б була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки, а також на індивідуальних облікових підходах управлінського персоналу Товариства, зокрема на підставі запланованих угод між учасниками ринку щодо купівлі-продажу фінансових інструментів.

Загальні положення щодо облікових політик

Облікові політики – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, засновані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ

Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1:

Звіт про фінансовий стан подіє активи та зобов'язання з їх поділом на непоточні та поточні.

Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства. Положення

облікової політики, описані нижче, застосовувалися послідовно в усіх звітних періодах, наведених в цій фінансовій звітності.

Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

З метою коректного визначення категорії, за якою мають класифікуватись фінансові активи, Товариство проводить наступні тестування та оцінки: «визначення бізнес-моделі» - оцінка, за допомогою якої Товариство визначає мету утримання портфелю фінансових активів; «тест характеристик передбачених договором грошових потоків» - тест, за допомогою якого аналізуються характеристики передбачених договором грошових потоків фінансового активу. За результатами визначення бізнес-моделі та результатами «тесту характеристик передбачених договором грошових потоків» визначається класифікація фінансового активу.

Термін «бізнес-модель» визначає те, яким чином Товариство управляє фінансовими активами з метою отримання грошових потоків. Бізнес-модель визначається провідним управлінським персоналом Товариством та звичайно характеризує діяльність Банку, яку він проводить з метою досягнення поставлених цілей.

Визначаються 2 основні бізнес-моделі:

- 1) бізнес-модель «утримання фінансових активів для отримання передбачених договором грошових потоків»;
- 2) бізнес-модель «утримання фінансових активів для отримання передбачених договором грошових потоків або продажу».

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю .

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Товариство використовує для обліку дебіторської заборгованості, яка виникла за договорами уступки прав вимоги, метод справедливої вартості, оскільки на підставі обґрунтованих суджень найвищого управлінського персоналу Товариства не використовує бізнес-модель «утримання фінансових активів для отримання передбачених договором грошових потоків». У зв'язку з цим, керуючись положеннями пп.

4.1.2, пп. 4.1.4 МСФЗ 9 та ст. 1 Закону № 996, Товариство використовує для обліку такої заборгованості оцінку за їхньою справедливою вартістю.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він придбавається з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

Знецінення фінансових активів

МСФЗ 9 вимагає створення резервів під очікувані кредитні збитки, тобто збитки від знецінення, яке може статися в майбутньому, навіть з мінімальною ймовірністю. На кожен звітну дату Товариство визначає, чи відбулося знецінення фінансового активу.

Ознаками знецінення можуть бути:

- погіршення ситуації на ринку;
- збільшення факторів галузевого ризику;
- погіршення фінансового стану емітента;
- порушення порядку платежів;
- висока ймовірність банкрутства емітента;
- визнання зниження кредитного рейтингу рейтинговим агентством.

Концепції очікуваних кредитних збитків обумовлена підвищеними ризиками світової фінансової системи. Рада з МСФЗ реалізувала у МСФЗ 9 модель очікуваних кредитних збитків, згідно з якою очікувані кредитні збитки визнаються у фінансовій звітності як резерв.

Кредитний збиток – різниця між передбаченими договором грошовими потоками, що належать організації, і грошовими потоками, які вона очікує отримати. Якщо фактор часу істотний, то очікувані грошові потоки дисконтуються за первісною ефективною ставкою процента. Порядок знецінення, реалізований у МСФЗ 9, застосовується до фінансових активів, що обліковуються:

- за амортизованою вартістю за моделлю ефективної ставки процента;
- за справедливою вартістю через результат переоцінки у прибутку або збитку.

Якщо фінансовий актив обліковується за амортизованою вартістю. Оціночний резерв під очікувані кредитні збитки створюється за рахунок прибутків і збитків і зменшує балансову вартість фінансового активу у звіті про фінансовий стан.

Якщо фінансовий актив обліковується за справедливою вартістю через результат переоцінки у прибутку або збитку. Оціночний резерв під очікувані кредитні збитки створюється за рахунок прибутків і збитків.

Для дебіторської заборгованості, Товариством застосовується загальний підхід. А саме оцінку зменшення корисності в три етапи. На першому етапі, при первісному визнанні та за відсутності суттєвого зростання кредитного ризику, резерв під збитки розраховується як очікувані кредитні збитки на горизонті до 12 місяців (або менше, якщо строк до погашення активу менше). На другому етапі, при суттєвому зростанні кредитного ризику, резерв під збитки розраховується як очікувані кредитні збитки за весь залишковий строк дії активу. На третьому етапі, при настанні події дефолту (об'єктивних ознак знецінення), резерв під збитки продовжує розраховуватися як очікувані кредитні збитки за весь залишковий строк дії активу, але при цьому відсотки починають нараховуватись на чисту балансову вартість активу після вирахування резерву, в той час як на перших двох етапах відсотки нараховуються на валову балансову вартість без врахування резерву.

Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта (ніж валюта звітності).

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлених депозитами, здійснюється за амортизованою собівартістю.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

Зобов'язання.

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

1. Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
2. Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Фінансові зобов'язання - класифікація.

Товариство після первісного визнання оцінює та відображає в бухгалтерському обліку всі фінансові зобов'язання за амортизованою собівартістю, за винятком:

- 1) фінансових зобов'язань, що обліковуються за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки;
- 2) фінансових зобов'язань, які виникають, якщо передавання фінансового активу не відповідає умовам припинення визнання або застосовується принцип продовження участі;
- 3) договорів фінансової гарантії, авалю, поручительства;
- 4) зобов'язань з кредитування за ставкою, нижче ринкової;
- 5) умовної компенсації, визнаної покупцем під час об'єднання бізнесів, до якої застосовується Міжнародний стандарт фінансової звітності 3 “Об'єднання бізнесу”. Така умовна компенсація в подальшому оцінюється за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки.

Проценти витрати за фінансовими зобов'язаннями, що відносяться до категорії оцінюваних за амортизованою собівартістю, визнаються з використанням ефективної ставки відсотка у складі доходів або витрат.

Фінансові зобов'язання можуть оцінюватись за справедливою вартістю з переоцінкою через прибутки/збитки в наступних випадках:

- 1) за похідними фінансовими інструментами;
- 2) в разі, якщо вони створені або придбані з метою наступного продажу або зворотного викупу.

Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Визнання та оцінка основних засобів

Основні засоби в цілому відображені за первісною (історичною) вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення в разі їх наявності. Основні засоби обліковуються та відображаються у фінансовій звітності Товариства у відповідності з МСБО 16. Основними засобами Товариства є матеріальні активи, очікуваний строк використання яких більше 1 року. Первісна вартість основних засобів включає ціну придбання, непрямі податки, імпортні мита, які пов'язані з придбанням основних засобів і не підлягають відшкодуванню, витрати на установку та налагодження основних засобів, доставку, а також інші витрати, безпосередньо пов'язані з доведенням основних засобів до стану, у якому вони придатні до використання із запланованою метою. Витрати на поліпшення основних засобів капіталізуються тільки в тих випадках, коли вони призводять до збільшення майбутніх економічних вигід від основного засобу. Всі інші витрати визнаються у звіті про фінансові результати у складі витрат у тому періоді, в якому вони понесені. Припинення визнання основних засобів відбувається після їх вибуття або в тих випадках, коли подальше використання активу, як очікується, не принесе економічних вигід.

Основні засоби Товариства класифікують за такими групами (класами)

- машини та обладнання, з них: електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми (крім програм, витрати на придбання яких визнаються роялті, та або програм, які визнаються нематеріальним активом), ксерокси, інші інформаційні системи, комутатори, модулі, модеми, джерела безперебійного живлення та засоби їх підключення до телекомунікаційних мереж, телефони (в тому числі стільникові), мікрофони і рації, факси, радіостанції, обладнання зв'язку.
- інструменти, прилади, інвентар (меблі);
- інші основні засоби;
- малоцінні необоротні матеріальні активи.

Для визнання основних засобів, інших необоротних матеріальних активів та нематеріальних активів, визначення терміну їх корисного використання, визначення єдиних методологічних засад облікової політики необоротних активів і застосування методів оцінки та нарахування зносу створено технічну експертну комісію в складі керівників виробничих служб (відділів) Товариства.

Амортизація.

Амортизація основних засобів починається з місяця, наступного за місяцем, коли такий актив стає придатним до використання. Амортизація нараховується з використанням прямолінійного методу шляхом списання вартості, яка амортизується протягом строку корисного використання активу. При введенні в експлуатацію встановлюються індивідуальні терміни корисного використання для окремих основних засобів виходячи з дійсного стану таких об'єктів (будівлі та споруди 20-50 років, машини та устаткування 10-15 років, інструменти, прилади та інші основні засоби 4-8 років).

Строки використання основних засобів переглядаються у випадках:

-зміни економічних вигід від використання груп (видів) основних засобів – комісією;

-при капіталізації витрат (або при частковому списанню) окремого об'єкта основних засобів – робочою комісією.

Ліквідаційна вартість основних засобів визначається рівною нулю.

Переоцінка здійснюється один раз на рік станом на 31 грудня при виникненні необхідності її проведення. Межу суттєвості для проведення переоцінки, а саме величину розриву між залишковою та справедливою вартістю основних засобів встановити на рівні 20 %.

Переоцінка основних засобів тієї групи, об'єкти якої вже зазнали переоцінки, надалі має проводитися з такою регулярністю, щоб їх залишкова вартість на дату балансу суттєво не відрізнялася від справедливої вартості.

Якщо у первинних документах, якими оформлюється придбання (виготовлення) основних засобів чи введення їх в експлуатацію безпосередньо не зазначається мета використання основного засобу (виробниче чи невиробниче використання), вважати, що основний засіб призначається для виробничого використання. У протилежному разі, якщо основний засіб призначається для невиробничого використання, про це обов'язково повинно бути зазначено у первинних документах, якими оформлюється придбання, виготовлення чи введення в експлуатацію таких невиробничих основних засобів.

Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

Амортизація нематеріальних активів з невизначеним строком користування (ліцензія) не проводиться.

Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

Облікові політики щодо оренди

Визначення того, чи є договір орендним, базується на суті договору на дату його вступу в силу, при цьому береться до уваги те, чи передбачає виконання умов договору використання конкретного активу/активів, або чи надає договір таке право.

При первісному визнанні оренда класифікується або як операційна, або як фінансова. Фінансова оренда, за умовами якої до Товариства переходять майже всі ризики та вигоди, пов'язані із володінням

орендованим активом, капіталізується на дату початку строку оренди за справедливою вартістю орендованого майна, або, якщо ця сума менша, за дисконтованою вартістю мінімальних орендних платежів. Орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами і зменшенням основної суми зобов'язань по оренді таким чином, щоб отримати постійну ставку відсотка на непогашену частину зобов'язань. Фінансові витрати відображаються у складі звіту про прибутки та збитки. Орендований актив амортизується протягом його строку корисного використання. Однак, за відсутності обґрунтованої впевненості, що Товариство набуде право власності на актив в кінці строку оренди, актив амортизується протягом меншого з двох періодів: строку корисного використання або строку оренди.

Операційна оренда – це оренда, що не є фінансовою орендою. Поточні орендні платежі визнаються витратами у звіті про фінансові результати на лінійній основі протягом строку дії договору оренди.

Початкові прямі витрати, що виникають в процесі ведення переговорів щодо операційної оренди, додаються до поточної балансової вартості активу, що здається в оренду, і визнаються протягом строку оренди так само як і орендний дохід.

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендар на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оперативна оренда

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

Застосовувати МСФЗ № 16 «Оренда» з відображенням в активах та зобов'язаннях.

У якості бази оцінки МСФЗ № 16 «Оренда» не застосовується по відношенню до інвестиційного майна (МСФЗ (IAS) 40) та біологічних активів МСФЗ (IAS) 41).

Додатковим виключенням є спрощений облік стандарту та відносити орендні платежі до витрат періоду:

1. за короткостроковими договорами (строк, на який передається право користування та контролю над активом складає менше 12 місяців);
2. за договорами, об'єктом яких є активи з низькою вартістю (вартісний критерій встановлено у межах до 40 000,00 грн.)

Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

Запаси

Запаси оцінюються за найменшою з двох величин: собівартістю або чистою вартістю реалізації.

Вартість сировини та інших матеріалів складається з ціни покупки та, коли стосовно, витрат, понесених у зв'язку з їхньою доставкою до теперішнього місця розташування та доведенням до існуючого стану. Собівартість готової продукції та незавершеного виробництва включає вартість прямих матеріалів і праці та частку виробничих накладних витрат на основі нормальної виробничої потужності, але без урахування витрат на позики. Собівартість розраховується за методом середньозваженої собівартості.

Чиста вартість реалізації – це попередньо оцінена ціна продажу у звичайному ході бізнесу за вирахуванням попередньо оцінених витрат на завершення виробництва та попередньо оцінених витрат, необхідних для здійснення продажу.

Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Товариство нараховує внески на заробітну плату працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування на поточні нарахування заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна платня. Додатково Товариство не має недержавної пенсійної програми з визначеними внесками.

Резерви

Резерв визнається тільки тоді, коли Товариство має поточне зобов'язання в результаті минулих подій, існує висока ймовірність того, що для погашення зобов'язань буде необхідний відтік ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, і може бути зроблена достовірна оцінка суми зобов'язань. Коли Товариство очікує, що частину або всю суму резерву буде відшкодовано, сума відшкодування визнається як окремий актив, але лише тоді, коли існує цілковита впевненість, що відшкодування буде отримано. Витрати, пов'язані із будь-яким із резервів, визнаються в прибутках чи збитках з урахуванням відшкодування, якщо таке є. Якщо ефект вартості грошей у часі є суттєвим, резерви дисконтуються, використовуючи поточну ставку до оподаткування, що відображає, якщо необхідно, ризики, притаманні зобов'язанню. Якщо використовується метод дисконтування грошових потоків, збільшення зобов'язань у зв'язку зі скороченням періоду дисконтування включається до фінансових витрат.

Доходи та витрати

Товариство визнає дохід від надання послуг, коли (або у міру того, як) воно задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

При визначенні вартості винагороди від управління активами Товариство відповідно до МСФЗ 15 використовує метод оцінювання за результатом. До методу оцінювання за результатом належить, зокрема, аналіз виконання, завершеного на сьогоднішній день, оцінки досягнутих результатів. Враховуючи

принцип професійного скептицизму для змінної вартості винагороди розрахунок доходу здійснюється на кінець кожного місяця.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;
 - б) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;
 - в) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
 - г) суму доходу можна достовірно оцінити;
 - д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- та
- е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом лише у разі, якщо:

- право Товариства на одержання виплат за дивідендами встановлено;
- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Товариства;
- суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

Фінансовий дохід

Дохід відображається як нараховані відсотки (з використанням ефективної відсоткової ставки, що є ставкою, яка точно дисконтує розрахункові майбутні грошові надходження протягом очікуваного строку

фінансового інструменту до чистої балансової вартості фінансового активу). Процентний дохід включається до фінансового доходу у складі прибутків або збитків.

Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається у фінансовій звітності, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

Виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожен звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

Додатково повідомляємо:

- Консолідована фінансова звітність не складається.
- Припинень (ліквідації) окремих видів діяльності не було.
- Обмежень щодо володіння активами немає.
- Учасі у спільних підприємствах товариство не бере.
- Виявлених помилок минулих років та пов'язаних з ними коригувань не було.

При складанні фінансової звітності за МСФЗ в 2024 році Товариство дотримувалося принципів складання фінансової звітності, викладених у Концептуальній основі складання фінансової звітності за МСФЗ та основних принципів, передбачених ст. 4 Закону України "Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні".

При підготовці цієї фінансової звітності Товариство застосувало тільки обов'язкові винятки.

5. Використання оцінок і припущень

Підготовка фінансової звітності вимагає від керівництва оцінок і припущень, які впливають на відображення в звітності сум активів і зобов'язань і на розкриття інформації про потенційні активи і зобов'язання на дату складання бухгалтерського балансу. Фактичні результати можуть відрізнятись від поточних оцінок. Ці оцінки періодично переглядаються, і у разі потреби коригувань, такі зміни відображаються у складі фінансових результатів за період, коли про них стає відомо.

Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

При оцінці справедливої вартості активу або зобов'язання Товариство враховує їхні характеристики у випадку, якщо учасники ринку приймали б ці характеристики до уваги при визначенні ціни активу або зобов'язання на дату оцінки.

Для цілей фінансової звітності оцінка справедливої вартості розподіляється на рівні 1, 2 та 3 в залежності від ступеня відкритості вхідних даних та суттєвості вхідних даних для оцінки справедливої вартості в цілому, як описані наступним чином:

- Рівень 1 – ціни котирування (нескориговані) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання;
- Рівень 2 – вхідні дані (окрім цін котирування, віднесених до рівня 1), які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо або опосередковано;
- Рівень 3 – це вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі.

Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників товариства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними

варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

а) вартості грошей у часі;

б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;

в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Станом на 31.12.2025 облікова ставка Національного банку становила 15,5 % річних. Інформація, що використана одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/monetary/stages/archive-rish>

Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожен звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

Судження щодо ризиків, пов'язаних з податковим та іншим законодавством

Законодавство України щодо оподаткування та здійснення господарської діяльності на фондовому ринку продовжує розвиватися. Законодавчі акти та нормативні акти не завжди чітко сформульовані, а їх тлумачення залежить від точки зору місцевих, обласних і центральних органів державної влади та інших органів державного управління. Не рідко точки зору різних органів на певне питання відрізняються. Товариство вважає, що воно дотримувалося всіх нормативних положень щодо діяльності, і всі передбачені законодавством податки і відрахування були сплачені або нараховані. Водночас існує ризик того, що операції й інтерпретації того, що не були поставлені під сумнів державними органами в майбутньому, хоча цей ризик значно зменшується з плином часу. Неможливо визначити суму неперед'явлених позовів, що можуть бути пред'явлені, якщо такі взагалі існують, або ймовірність будь-якого несприятливого результату.

Припущення про функціонування Товариства в найближчому майбутньому.

Припущення про безперервність діяльності

Цю фінансову звітність підготовлено на основі припущення щодо здатності продовжувати свою діяльність на безперервній основі, що передбачає реалізацію активів і погашення зобов'язань під час

звичайної господарської діяльності. Управлінський персонал Товариства не має намірів або потреби ліквідуватися, чи суттєво звужувати масштаби діяльності.

Війна в Україні, ймовірно, матиме значні наслідки для глобальної економіки та ринків для всіх галузей економіки. Товариством було визначено події або умови, які можуть виникнути внаслідок військової агресії, що включають:

Подія чи умова	Потенційний вплив на оцінку управлінським персоналом безперервності діяльності
Вплив на персонал компанії та витрати, пов'язані з виплатами персоналу	Не суттєвий
Призупинення чи перерви в діяльності через порушення ланцюга поставок, припинення операцій, втрату виробничих потужностей чи комерційних об'єктів, обмеження пересування та порушення логістики	Не суттєвий
Пошкодження або знищення майна	Не має
Арешт чи експропріація активів на потреби держави після 31 грудня 2023 року	Не має
Обмеження доступу до грошових коштів та еквівалентів або обмеження грошових операцій	Не має
Знецінення фінансових чи нефінансових активів (з урахуванням подій та інформації після дати звітності)	Не суттєвий
Невиконання умов договорів через форс-мажорні обставини, несприятливі зміни умов договорів, порушення умов кредитних договорів, неможливість своєчасно погашати дебіторську заборгованість та затримки погашення дебіторської заборгованості)	Не суттєвий
Значне зменшення обсягів продажів, прибутків, грошових потоків від операційної діяльності	Не суттєвий
Нестабільність та значні зміни цін на інструменти капіталу, боргові цінні папери, цін на сировину, обмінних курсів іноземної валюти та/або процентних ставок після 31 грудня 2023 року, що суттєво вплине на оцінку активів та зобов'язань, доходів та витрат протягом наступних 12 місяців	Не суттєвий
Оголошення про плани припинення діяльності або вибуття основних активів	Не має
Значне зменшення вартості активів, що використовуються для генерування грошових потоків	Оцінка активів, враховуючи поточну невизначеність як на місцевих, так і на світових ринках, ймовірно, буде більш складною. Оцінки, засновані, зокрема, на справедливій вартості, можуть бути складнішими, оскільки величини коливаються частіше і сильніше. Оцінки, що базуються на прогнозованих майбутніх грошових потоках, також можуть бути значно складнішими, оскільки розробка надійних моделей грошових потоків на майбутнє може бути складнішою, враховуючи поточну нестабільність та невизначеність.
Значне погіршення вартості оборотних активів - запаси	Не суттєвий
Коливання обмінних курсів іноземної валюти	Не суттєвий
Оцінки, на які впливає підвищена невизначеність	Не суттєвий
Кредитний ризик контрагента	Суттєвий
Платоспроможність суб'єкта Господарювання	Середній

Інші обставини, що суттєво впливають на діяльність Товариства	Не визначено
---	--------------

Управлінським персоналом Товариства було переглянуто прогнози продажів, валового прибутку та змін оборотного капіталу – з метою відповідності поточній оцінці умов.

Таким чином, управлінським персоналом було розглянуто вплив війни та ідентифіковано суттєві невизначеності, які могли б поставити під значний сумнів здатність Товариства безперервно продовжувати діяльність. Ключовим управлінським персоналом було проведено аналіз чутливості кількох можливих сценаріїв, щоб визначити, чи існує суттєва невизначеність щодо здатності Товариства продовжувати діяльність на безперервній основі.

Таким чином, управлінський персонал оцінив свої плани протистояння подіям або умовам, які можуть поставити під значний сумнів здатність компанії продовжувати свою діяльність на безперервній основі. Зокрема, управлінським персоналом було здійснено переоцінку наявності фінансування. Товариством було оцінено та визначено, що плани є досяжними та реалістичними.

На момент випуску даної фінансової звітності ситуація все ще знаходиться у невизначеному стані і Товариство дотримується принципу безперервності, представляється, що негативний вплив на світову економіку і невизначеність щодо подальшого економічного зростання можуть в майбутньому негативно позначитися на фінансовому становищі і фінансових результатах Товариства. Керівництво Товариства уважно стежить за ситуацією і реалізує заходи щодо зниження негативного впливу зазначених подій на Товариство.

При оцінці управлінського персоналу здатності Товариства продовжувати свою діяльність на безперервній основі, було розглянуто вплив війни на безперервність діяльності та проведено аналіз чутливості кількох можливих сценаріїв, для того щоб визначити, чи існує суттєва невизначеність щодо здатності компанії продовжувати діяльність на безперервній основі.

Оцінюючи доречність припущення про безперервність діяльності, управлінським персоналом було взято до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього – щонайменше на наступні 12 місяців після кінця звітного періоду, враховуючи можливі результати подій та зміни умов, а також реально можливі заходи у відповідь на такі події й умови.

Оцінка управлінського персоналу враховувала різні сценарії, включаючи обґрунтовано ймовірний сценарій погіршення ситуації. Після оновлення прогнозів управлінським персоналом було оцінено, подальше виконання фінансових ковенантів, передбачених в кредитних договорах компанії.

Вплив війни та події, які тривають в Україні, а також їхнє остаточне врегулювання неможливо передбачити з достатньою вірогідністю і вони можуть негативно вплинути на економіку України та операційну діяльність Товариства. Проте, управлінським персоналом, вплив війни на діяльність Товариства регулярно переглядається, та повністю Товариство повністю дотримується застосованих стандартів бухгалтерського обліку стосовно розгляду подій після звітного періоду та оцінки безперервності діяльності.

Таким чином, фінансова звітність не містить будь-яких коригувань відображених сум активів, які були б необхідні, якби Товариство було неспроможне продовжувати свою діяльність в майбутньому.

6. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ

Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Інвестиційна нерухомість	Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний, витратний	Ціни на ринку нерухомості, дані оцінки професійних оцінювачів
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	31.12.25	31.12.24	31.12.25	31.12.24	31.12.25	31.12.24	31.12.25	31.12.24
Дата оцінки	31.12.25	31.12.24	31.12.25	31.12.24	31.12.25	31.12.24	31.12.25	31.12.24
Поточна дебіторська заборгованість	-	-	-	-	1 417 053	1 236 895	1 417 053	1 236 895
Гроші на банківському рахунку	-	-	-	-	1 122	20	1 122	20

Переміщення між рівнями ієрархії справедливої вартості

За період з 01.01.2025 по 31.12.2025р. переміщень між рівнями ієрархії не було.

Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

тис. грн.

Зміст	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	31.12.2025р.	31.12.2024р.	31.12.2025р.	31.12.2024р.
1	2	3	4	5
Поточна кредиторська заборгованість за послуги	286	583	286	583
з бюджетом	22 997	8614	22 997	8614

Поточні забезпечення	402	674	402	674
----------------------	-----	-----	-----	-----

Керівництво Компанії вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

Розрахунок резерву очікуваних кредитних збитків.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язання) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язання) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту (невиконання зобов'язання) за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

Товариство застосовує для розрахунку очікуваних кредитних збитків за торговельною дебіторською заборгованістю практичний прийом з використанням матриці забезпечення. З цією метою торговельна дебіторська заборгованість розподіляється за різними термінами утворення заборгованості та прострочення платежів (кількості днів, що минули з моменту визнання торговельної дебіторської заборгованості простроченою).

Станом на 31.12.2025 року Товариством нараховано резерв очікуваних кредитних збитків на суму 21 917 тис грн.

7. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

Товариство підготувало фінансову звітність станом на 31.12.2025 року відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ).

7.1 Нематеріальні активи

(тис. грн.)

	31.12.2025	31.12.2024
<u>Вартість</u>		
Залишок на 31.12.25	7	7
Надходження	-	-
Вибуття	-	-
Залишок на 31.12.24	7	7
<u>Накопичена амортизація</u>		
Залишок на 31.12.25	-	-
Амортизаційні відрахування	-	-
Вибуття	-	-
Залишок на 31.12.24	-	-
<u>Залишкова вартість</u>		
Залишок на 31.12.25	7	7
Залишок на 31.12.24	7	7

До нематеріальних активів Товариство відносить ліцензії на фінансові послуги.

Протягом 2025 року Товариство не передавало ніяких нематеріальних активів у заставу для забезпечення зобов'язань. Також відсутні активи, які були зруйновані у результаті воєнних дій.

7.2. Незавершені капітальні інвестиції

В липні 2024 року, згідно Рішення суду Товариство отримало у власність нерухоме майно ТОВ «Комплекс Агромарс». Нерухоме майно відчуждено в рахунок погашення раніше придбаних прав грошових вимог до ТОВ «Комплекс Агромарс». Вартість майна 131 619 тис грн. В жовтні 2025 року нерухоме майно ТОВ «Комплекс Агромарс» було продано.

7.3 Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість складається з: (тис. грн.)

	31.12.2025	31.12.2024
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	88 223	1
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	52 387	48 690
Дебіторська заборгованість з бюджетом	1 425	966
Дебіторська заборгованість з нарахованих доходів	10 641	4 904
Інша поточна дебіторська заборгованість	1 264 377	1 182 335
Всього дебіторська заборгованість	1 417 053	1 236 896

Дебіторська заборгованість Товариства не має забезпечення. Прострочена дебіторська заборгованість відсутня. Товариство проводить аналіз та оцінку рівня кредитного ризику з використанням індивідуального підходу.

Товариством створюється резерв на знецінення з моменту первісного визнання дебіторської заборгованості відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

7.4 Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти включають: (тис. грн.)

	31.12.2025	31.12.2024
Грошові кошти на поточних рахунках у банку	1 122	20
Грошові кошти на депозитах	-	-
Грошові кошти на транзитних рахунках	-	-
Грошові кошти та їх еквіваленти	1 122	20

Грошові кошти Товариства на звітну дату включають грошові кошти в національній валюті на поточних рахунках. Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється Товариством за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

7.5 Поточні зобов'язання

Поточна кредиторська заборгованість включає:

(тис. грн.)

	31.12.2025	31.12.2024
Короткострокові кредити банків	189 897	188 335
Поточна заборгованість за розрахунками за товари, роботи, послуги	286	583
з бюджетом	22 997	8 614
в т.ч. податок на прибуток	-	14
Розрахунки з оплати праці та зі страхування	582	555
Поточні забезпечення	402	674
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами	1	442 640
Інші поточні зобов'язання	1 151 544	675 081
Торгівельна та інша поточна кредиторська заборгованість	1 365 709	1 316 482

Станом на 31.12.2025 року поточні зобов'язання Товариства становили 1 365 709 тис. грн. Простроченої заборгованості Товариство не має.

Забезпечення витрат і платежів

Поточні забезпечення станом на 31.12.2025 року становлять 402 тис. грн. і складаються з забезпечень сплати відпусток.

(тис. грн.)

	31.12.2025	31.12.2024
Забезпечення виплат персоналу за відпустки	402	278
Забезпечення майбутніх платежів	-	396
Разом:	402	674

7.5 Капітал

Статутний капітал

Станом на 31.12.2025 року зареєстрований капітал Товариства складає 50 000 000,00 грн.

Станом на 31.12.2025 року зареєстрований капітал Товариства сплачено грошовими коштами засновників повністю у встановлені законодавством України строки.

Станом на звітну дату неоплачений капітал не обліковується.

Учасниками Товариства є:

Учасник	Розмір частки, %	Розмір частки, грн.
АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД "ГЕНЕЗІС КАПІТАЛ"	100	50 000 000,00
Всього	100	50 000 000,00

Резервний капітал

Резервний капітал Товариства створюється на використання його у майбутньому на додаткові витрати, поповнення власних оборотних коштів, покриття збитків тощо у розмірі 25% від статутного капіталу шляхом щорічних відрахувань від чистого прибутку у розмірі 5% до досягнення зазначеного розміру. Станом на 31.12.2025 року резервний капітал Товариства складає 13 тис. грн.

Нерозподілений прибуток (збиток)

Розмір нерозподіленого прибутку Товариства станом на 31.12.2025 року складає 2673 тис. грн. За 2025 року Товариством отримано прибуток у розмірі 521 тис. грн.

7.6 Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у Звіті про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)

Всі статті доходів і витрат, визнані у звітних періодах включено до складу Звіту про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід).

Витрати відображаються в бухгалтерському обліку одночасно зі зменшенням активів або збільшенням зобов'язань. Витратами звітного періоду визнаються або зменшення активів або збільшення зобов'язань, що приводить до зменшення власного капіталу Товариства, за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

Витратами визнаються витрати певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

За умови, що оцінка доходу може бути достовірно визначена, дохід у Звіті про фінансові результати відображається в момент надходження активу або погашення зобов'язання, які призводять до збільшення власного капіталу Товариства.

За умови, що оцінка витрат може бути достовірно визначена, витрати відображаються у Звіті про фінансові результати в момент вибуття активу або збільшення зобов'язання.

Доходи і витрати зазвичай враховуються за принципом нарахування залежно від ступеня завершеності конкретної операції, яка оцінюється як співвідношення фактично наданого обсягу послуг і загального обсягу послуг, які мають бути надані.

Протягом 2025 року:

Чистий дохід від реалізації товарів, робіт, послуг склав – 19777 тис. грн

Адміністративні витрати Товариства склали 6184 тис грн

Інші доходи склали – 0 тис грн.

Інші операційні доходи склали - 41498 тис. грн

Інші операційні витрати склали – 23819 тис. грн

Фінансові витрати склали - 30613 тис. грн.

Витрати з податку на прибуток за 2025 року склали – 138 тис грн.

Таким чином, Товариством протягом 2025 року отримано чистий фінансовий результат у вигляді прибутку у розмірі – 521 тис грн.

7.7 Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у Звіті про рух грошових коштів

Звіт про рух грошових коштів за 2025 рік складено за вимогами МСБО 7 за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображений рух грошових коштів від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності Товариства.

Операційна діяльність полягає в отриманні прибутку від фінансової діяльності.

Фінансова діяльність є основним видом діяльності Товариства: отримання доходу від надання фінансових послуг.

Надходження від операційної діяльності за 2025 рік складають:

- надходження від реалізації товарів, робіт, послуг – 50862 тис. грн;
- надходження фін установ від повернення позик – 144881 тис. грн;
- інші надходження – 1774469 тис. грн.

Витрачання від операційної діяльності за 2025 рік складають:

- на оплату товарів (робіт, послуг) – 8253 тис. грн.;
- на оплату праці – 1837 тис. грн.;
- відрахування на соціальні заходи – 511 тис. грн.;
- зобов'язання з податків і зборів – 1528 тис. грн.;
- витрачання фін установ на надання позик – 181940 тис. грн.

Чистий рух грошових коштів від операційної діяльності за 2025 рік становить – (-22943) тис. грн.

Рух грошових коштів від інвестиційної діяльності за 2025 рік становить 0 тис. грн.

Рух грошових коштів від фінансової діяльності за 2025 рік становить – (24045) тис. грн.

8. Розкриття іншої інформації

Судові розгляди

Судові розгляди протягом 2025 року – відсутні.

Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи підпадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва, Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, виходячи з наявних обставин та інформації, кредитний ризик для фінансових активів Товариством визначений як дуже низький, тому кредитний збиток не був визнаний при оцінці цих активів.

Розкриття інформації про пов'язані сторони

Визначення пов'язаних сторін наведено в МСФЗ (IAS) 24 «Розкриття інформації про пов'язані сторони». Сторони вважаються пов'язаними, якщо одна зі сторін має можливість контролювати іншу сторону, знаходиться під спільним контролем або може мати значний вплив на прийняті нею рішення з питань фінансово-господарської діяльності або здійснювати за нею загальний контроль.

Пов'язаними особами ТОВ «ІНТЕР ВЕЙ КАПІТАЛ» є:

- учасник Товариства – АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ КОРПОРАТИВНИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД "ГЕНЕЗІС КАПІТАЛ";
- управлінський персонал Товариства.

Станом на 31.12.2025 року статутний капітал АТ ЗНВКІФ "ГЕНЕЗІС КАПІТАЛ", згідно установчих документів, становить 105 300 000,00 гривень 00 копійок гривень і розподілений між учасниками наступним чином:

Бенефіціар:	Частка у статутному капіталі, %	Сума в статутному капіталі, грн.
Астіон Василь Миколайович	50	52 650 000
Астіон Євген Миколайович	50	52 650 000
Всього	100	105 300 000

Протягом звітнього періоду управлінському персоналу Товариства заробітна плата нараховувалась і виплачувалась. Компенсації, бонуси та інші додаткові виплати керівництву, іншому управлінському персоналу не здійснювались.

Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація до їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Кредитний ризик станом на 31.12.2025 року Товариством не застосовувався .

Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Станом на 31 грудня 2025 року та 31 грудня 2024 року операції, на які мав би вплив ринковий, а також інший ціновий, валютний та відсотковий ризики. Товариство не має.

Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

Станом на 31 грудня 2025 року статутний капітал Товариства сформований та сплачений грошовими коштами в повному обсязі в сумі 50 000 тис. грн.

Товариство розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Товариства. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядаються управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. Товариство може здійснювати регулювання капіталу шляхом зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;

- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Події після дати балансу

Оскільки вторгнення в Україну відбулося наприкінці лютого 2022 р, це подія, яка не вимагає коригування після звітного періоду. Згідно МСБО 10 щодо кожної категорії суттєвих подій, які не вимагають коригування після звітного періоду, суб'єктові господарювання слід розкрити:

а) характер подій; та

б) попередню оцінку їх фінансового впливу або констатувати, що така оцінка неможлива.

Ситуація продовжує розвиватися і її наслідки наразі є до кінця невизначеними. Керівництво не може передбачити всі зміни, які можуть мати вплив на економіку в цілому, а також те, які наслідки вони можуть мати на фінансовий стан та результати діяльності Товариства в майбутньому. Керівництво продовжує стежити за можливим впливом вказаних подій на Товариство і вживатиме всіх можливих заходів для зменшення будь-яких наслідків. Оцінку впливу війни на поточну ситуацію в Товариства та оцінка керівництвом безперервності діяльності розкриті в примітці 5.

На думку керівництва Товариства, можна зробити висновок, що напад на Україну, хоч який трагічний він є, у бухгалтерському сенсі належить до некоригувальних подій.

Керівник

Головний бухгалтер

Лукашевич Д.О.

Петраускас Є.А.